

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 9 października 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf – Niemcy) – Rita van Caster, Patrick van Caster przeciwko Finanzamt Essen-Süd

(Sprawa C-326/12) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Swobodny przepływ kapitału — Artykuł 63 TFUE — Opodatkowanie zysków z funduszy inwestycyjnych — Obowiązki informowania i publikacji niektórych informacji przez fundusz inwestycyjny — Ryczałtowe opodatkowanie zysków z funduszy inwestycyjnych, które nie dochowują obowiązków informacji i publikacji)

(2014/C 439/03)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Rita van Caster, Patrick van Caster

Strona pozwana: Finanzamt Essen-Süd

Sentencja

Artykuł 63 TFUE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on przepisom krajowym tego rodzaju jak w postępowaniu głównym, które przewidują, że brak dochowania przez fundusz inwestycyjny niebędący rezydentem obowiązków informowania i publikacji niektórych informacji określonych w tych przepisach mających zastosowanie bez różnicy do funduszy będących rezydentami i niebędących rezydentami prowadzi do ryczałtowego opodatkowania zysków osiągniętych przez podatnika z owych funduszy inwestycyjnych, o ile przepisy te nie umożliwiają podatnikowi przedstawienia dowodów lub informacji mogących wykazać rzeczywistą wysokość owych zysków.

⁽¹⁾ Dz.U. C 303 z 6.10.2012.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 23 października 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākās tiesas Senāts – Łotwa) – AS „Olainfarm” przeciwko Latvijas Republikas Veselības ministrija, Zāļu valsts aģentūra

(Sprawa C-104/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Zbliżanie ustawodawstw — Polityka przemysłowa — Dyrektywa 2001/83/CE — Produkty lecznicze stosowane u ludzi — Artykuł 6 — Pozwolenie na dopuszczenie do obrotu — Artykuł 8 ust. 3 lit. i) — Obowiązek dołączenia do wniosku o wydanie pozwolenia na dopuszczenie do obrotu wyników badań farmaceutycznych, przedklinicznych i klinicznych — Odstępstwa dotyczące badań przedklinicznych i klinicznych — Artykuł 10 — Generyczne produkty lecznicze — Pojęcie „referencyjnego produktu leczniczego” — Prawo podmiotowe posiadacza pozwolenia na dopuszczenie do obrotu referencyjnego produktu leczniczego do zaskarżenia pozwolenia na dopuszczenie do obrotu generycznego produktu leczniczego tego pierwszego produktu leczniczego — Artykuł 10a — Produkty lecznicze wyprodukowane na bazie substancji czynnych posiadających ugruntowane zastosowanie lecznicze w Unii Europejskiej od co najmniej dziesięciu lat — Możliwość wykorzystania produktu leczniczego, w przypadku którego pozwolenie na dopuszczenie do obrotu zostało wydane z uwzględnieniem odstępowania przewidzianego w art. 10a, jako referencyjnego produktu leczniczego w celu uzyskania pozwolenia na dopuszczenie do obrotu generycznego produktu leczniczego)

(2014/C 439/04)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākās tiesas Senāts

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: AS „Olainfarm”

Strony pozwane: Latvijas Republikas Veselības ministrija, Zāļu valsts aģentūra

przy udziale: Grindeks AS

Sentencja

- 1) Pojęcie „referencyjnego produktu leczniczego” w rozumieniu art. 10 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi, zmienionej rozporządzeniem (WE) nr 1394/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r., należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono produkt leczniczy, w przypadku którego pozwolenie na dopuszczenie do obrotu zostało wydane na podstawie art. 10a tej dyrektywy.
- 2) Artykuł 10 dyrektywy 2001/83, zmienionej rozporządzeniem nr 1394/2007, w związku z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że posiadający pozwolenie na dopuszczenie do obrotu produktu leczniczego wykorzystywanego jako referencyjny produkt leczniczy w ramach wniosku o wydanie pozwolenia na dopuszczenie do obrotu generycznego produktu leczniczego innego producenta, złożonego na podstawie art. 10 tej dyrektywy, ma prawo do zaskarżenia decyzji właściwego organu w sprawie wydania pozwolenia na dopuszczenie do obrotu tego ostatniego produktu leczniczego w zakresie, w jakim chodzi o uzyskanie ochrony sądowej uprawnienia, jakie ten art. 10 przyznaje wspomnianemu posiadającemu pozwolenie. Takie prawo zaskarżenia przysługuje temu posiadającemu pozwolenie w szczególności wówczas, gdy żąda on, aby jego produkt leczniczy nie był wykorzystywany w celu uzyskania pozwolenia na dopuszczenie do obrotu na podstawie wspomnianego art. 10 produktu leczniczego, w odniesieniu do którego jego własny produkt leczniczy nie może być uznany za referencyjny produkt leczniczy w rozumieniu art. 10 ust. 2 lit. a).

⁽¹⁾ Dz.U. C 123 z 27.4.2013.

**Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 9 października 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia
w trybie prejudycjalnym złożony przez Teleklagenævnet – Dania) – TDC A/S przeciwko
Erhvervsstyrelsen**

(Sprawa C-222/13) ⁽¹⁾

**(Odesłanie prejudycjalne — Sieci i usługi łączności elektronicznej — Dyrektywa 2002/22/WE —
Artykuł 32 — Dodatkowe usługi obowiązkowe — Mechanizm rekompensaty kosztów związanych ze
świadczeniem tych usług — Pojęcie „sądu” w rozumieniu art. 267 TFUE — Brak właściwości Trybunału)**

(2014/C 439/05)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Teleklagenævnet

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: TDC A/S

Strona pozwana: Erhvervsstyrelsen

Sentencja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej nie jest właściwy do udzielenia odpowiedzi na pytania zadane przez Teleklagenævnet (Dania) postanowieniem z dnia 22 kwietnia 2013 r.

⁽¹⁾ Dz.U. C 207 z 20.7.2013.